ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■
نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

دوشنبه ۱۱ بهمن ۱۴۰۰ـ شماره ۶۹۶۴

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR

info@inn.ir

سوژه روز

پرونده

چند مدعی و یک قاب خاطره‌انگیز

گزارش یک

سعید آقایی

سامان موحدی راد - ۲۴ سال بعد از صعود تاریخی ایران به جام جهانی در ملبورن استرالیا یک بار دیگر عابدزاده دیگری سنگربان ایران بود تا به جام جهانی برسیم.

اگرچه شرایط این روزهای ایران برای صعود و فضای پیرامون تیم ملی با سال ۱۳۷۶ قابل مقایسه نبود و نیست اما همین قاب خاطرانگیز از بوسه و آغوش پدر و پسر موجب شد تا خیلی‌ها پنجشنبه صعود به دوحه را با نام این دو به یاد داشته باشند.

از قضا مسأله دروازه تیم ملی در این روزها از آن موضوعات پربحث هم هست. در فاصله یک سال به جام جهانی و در خلال رقابت‌های انتخابی تیم ملی شاهد حضور چهره‌های مختلفی در این قاب هستیم. علیرضا بیرانوند با ریسک رفتن به اروپا و کمتر بازی کردن در تیم‌های فوتبالی‌اش شانس حضور ثابت در تیم ملی را از دست داده. حالا این دروازه بین او و امیر عابدزاده که در لیگ ۲ اسپانیا بازی می‌کند، دست به دست می‌شود. احتمالاً باید از رقابت دونفره عابدزاده و بیرانوند یکی را نفر شماره یک تیم ملی در قطر بدانیم. هر کسی که بازی بیشتری تا جام جهانی در کارنامه داشته باشد و آماده‌تر باشد.

او امیر عابدزاده است

بچه عقاب، ۲۰ سال بعد

آن روزها را هنوز فراموش نکرده‌ایم. روزهایی که امیر عابدزاده در قامت یک نام تازه در فوتبال ایران خود را مطرح کرد. نامی که بیشتر از آنکه محصول نمایش و کیفیت او باشد، برگرفته از اعتبار و شهرت پدر بود. کاپیتان بلندآوازه تیم ملی که در تاریخ فوتبال ایران یک قله دست نیافتنی است و بحث بر سر بهترین شماره یک تاریخ میان او و ناصر حجازی، یکی از مناقشه‌های شیرین و تمام نشدنی فوتبال ایران محسوب می‌شود. امیر عابدزاده اما سال‌ها پیشتر در قاب دوربین‌ها نشسته بود. همان روزهایی که پدر نامدارش درون مستطیل سبز هنرنمایی می‌کرد و امیر کوچک به همراه او به استادیوم‌ها می‌آمد تا در عکس‌های پیش از آغاز بازی سوژه لنز عکاسان باشد. درست مثل اتفاقی که چند سال قبل‌ترش با علی پروین و محمد پروین دیده بودیم؛ پسر در کنار پدر. آنها که سایه پدرشان به اندازه‌ای بلند بود که خروج از آن یک مأموریت غیرممکن به شمار می‌رفت. آنقدر بلند که حتی روی اسم بچه ستاره‌ها نیز تأثیر می‌گذاشت. آنجاکه در روزشگاه‌ها حتی محمد علی پروین از سوی هواداران و تماشاگران به نام «ممد علی پروین» خوانده می‌شد!

در چنین اتمسفری مستقل بودن و نامدار شدن غیرممکن بود، همانگونه که محمد پروین با همه استعدادش هرگز جایگاهی درخور نیافت و ستاره نشد تا این قانون نانوشته فوتبال نضج پیدا کند که فرزندان ستاره‌های بزرگ هیچوقت ستاره نمی‌شوند. اما امیر عابدزاده می‌خواست متفاوت باشد، کلیشه‌ها را برهم بزند و خلاف آب شنا کند. بچه ستاره‌ای که بی‌اعتنا به همه تئوری‌های منفی و کلیشه‌های قدیمی و البته حرف و حدیث‌های بی‌اعتبار، مسیر خود را رفت؛ مسیری که از انگلیس و آکادمی تاتنهام و جلسی در عنفوان جوانی آغاز شد و سپس با لس آنجلس بلوزدر امریکا ادامه یافت. بازگشت به ایران و یک توقف کوچک در پرسپولیس و راه آهن برای امیر یک نقشه راه بود تا بداند برای بازگشت به جغرافیای فوتبال ایران، باید خیلی بیشتر مرارت و رنج را تحمل کند تا تلألو شمایل ستاره‌اش، از پشت سایه بزرگ پدر به چشم بیاید. پرتغال و دو باشگاه باریرنسه و ماریتیمو معبری برای اثبات خویش بود تا آرام آرام خود را ثابت کند. در خشش امیر در لیگ پرتغال نگاه‌ها را به او خیره کرد تا همه ذهنیت‌های کلیشه‌ای قدیمی از اذهان پاک شود. ستاره‌ای که حالا یک ستاره واقعی بود که برای چهره شدن از نام پدر وام نداشت.

امیر حالا که در لالیگای B و پومفرادینا می‌درخشد، شماره ۱ تیم ملی را از رقیب بزرگترش ربوده. ستاره‌ای که مدتهاست از پوستین پدر بیرون آمده و امیر احمدرضا نیست. او امیر عابدزاده است؛ ستاره‌ای واقعی و مستقل. ستاره‌ای که از پدر تنها ویژگی‌های فنی و اخلاقی را به ارث برده؛ مغرور، با اعتماد به نفس، تکنیکی و البته تنها. همانند شماره پیراهنش. او امیر عابدزاده است؛ زاده‌ای از نسل عقاب‌ها.

پنالتی

مازیار گیلکان

امیر پس از یک انتظار حرفه‌ای

امیر عابدزاده وقتی منتظر نشسته بود، در سکوت محض کار خودش را کرد. هیچ نگفت و پیش رفت، آنچنان که دیگر تردیدی برای میدان دادن به او باقی نماند. امیر عابدزاده با استعدادی شگفت‌انگیز و مهارت‌های تماشایی‌اش، با اطمینان کافی برای بازی در تیم ملی و با تجربیات ذره ذره‌ای که با کوشش مداوم به دست آورد، نشان داده که دروازه‌بان فوق‌العاده‌ای برای تیم ملی است.

طرح این پرسش که بیرانوند یا عابدزاده، برای عده‌ای پاسخ سختی دارد و برای عده‌ای پاسخ آسان. اما انتخاب سرمربی تیم ملی اهمیت دارد و حالا انتخاب او امیر عابدزاده است.

تمجید از عابدزاده هرگز به معنای نفی توانایی بیرانوند نیست، اگرچه بیرانوند در دو سال اخیر دوران خوبی را پشت سر نگذاشت و نتوانست دروازه‌بان موفق و باثباتی باشد، اما فراموش نکنیم که او در دورانی نسبتاً طولانی از بهترین‌های تیم ملی بود.

امیر عابدزاده اما حرفه‌ای و درست منتظر ماند و کار خودش را کرد. او نه فقط در تیم ملی بلکه در بازی‌های باشگاهی در اروپا از بیرانوند سبقت گرفت، انتخاب‌های بهتر داشت و توانست میدان‌ها را مال خودش کند. رقابت او با بیرانوند از زیباترین رقابت‌ها در فوتبال ملی ایران است و ما می‌توانیم یکی از این دو را بیشتر دوست داشته باشیم، من عابدزاده و شاید شما بیرانوند.

به سختی می‌توان عابدزاده را از دروازه تیم ملی بیرون کشید. بیرانوند حالا کار بسیار سختی را پیش رو دارد، حتماً سخت‌تر از روزهای اول حضورش در تیم ملی. بیرانوند رقیب سرسختی مثل امیر عابدزاده دارد که برای رسیدن به جایگاه امروزش تلاشی بزرگ را پشت سر گذاشته است.

بخشی از محبوبیت عابدزاده و شیرینی حضورش در تیم ملی متعلق به پدرش است، متعلق به عابدزاده بزرگ که از محبوب‌ترین بازیکنان ملی تاریخ فوتبال ایران است و بیرانوند و امیر باید سال‌ها تلاش کنند تا جایگاهی در قواره احمدرضا به دست بیاورند.

تک به تک

میعاد نیک

به نام پسر، به یاد پدر

تاریخ نه چندان فربه سرمربیان کروات در فوتبال ایران نشان داده که این قشرافراد از تغییر و انقلاب در ترکیب اصلی تیم‌شان، بخصوص در پست‌های حیاتی و مهم مانند مهاجم هدف، هافبک طراح، قلب دفاعی و سنگربان تا حد امکان جلوگیری می‌کنند و یک عامل بازدارنده قوی از تغییر در درون تفکرات‌شان غلیان می‌کند. دراگان اسکوچیچ هم مانند خیل عظیم مربیان مهاجر کروات از این قاعده مستثنی نیست اما در آستانه چند بازی مهم و در حالی که هنوز صعود یوزهای پارسی به جام جهانی قطر قطعی نشده بود، یک تغییر مهم در ترکیب ۱۱ مرد اصلی سرمربی کروات رقم خورد و بالاخره پسر، پابرجای پدر نهاد.

امیر عابدزاده که سابقه دعوت شدن به تیم ملی فوتبال در دوره سرمربیگری کارلوس کی‌روش را هم داشت، به معنای واقعی کلمه پله به پله پیش رفت و از رانت اسطوره‌ای مثل پدرش استفاده نکرد تا جایگاه دروازه‌بان شماره یک تیم ملی را با توانایی‌های خودش کسب کند؛ آن هم در شرایطی که رقیبی نامدار و میدان دیده به اسم علیرضا بیرانوند را پیش رو داشت. این تصمیم دراگان اسکوچیچ قطعاً به سود تیم ملی خواهد بود، علی‌رضا از شرایط آرمانی خارج شده و امیر به دنبال تک فرصت‌هاست؛ چه جایگاهی از ولیعهدی برای عابدزاده بهتر؟!

نفر به نفر

سام ستارزاده

اشمایکل‌های آسیا

شاید ۹ سال قبل می‌شد پیوستن امیر عابدزاده به اورنج کانتری امریکا یا پرسپولیس را اتفاقی تشریفاتی و تحت تأثیر آوازه پدرش دانست؛ اما بچه‌عقاب فوتبال ایران در سال‌های اخیر پله‌های ترقی را جز با عرق ریختن و پشتکار خودش طی نکرد تا از نیمکت ذخیره‌های راه‌آهن، به قفس توری پونفرادینایی برسد که مدعی صعود به لالیگا است. در بازی صعود ایران به جام جهانی، دروازه ایران به دست کسی بیمه شده بود که نه‌تنها نام خانوادگی‌اش، بلکه آرامش مثال زدنی‌اش زمانی که توپ را درست روی خط دروازه در آغوش می‌گرفت و به مدافعانش می‌گفت «چیزی نبود» نشان از احمدرضا عابدزاده می‌داد.

در روزهای افت علیرضا بیرانوند، امیر عابدزاده که این روزها زمزمه جذب وی توسط نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده رئال مادرید در صدر جدول لالیگا نیز به گوش می‌رسد، از فرصت‌هایی که نصیبش شد استفاده کرد تا با دو کلین شیت و چند مهار چشم‌نواز مقابل سوریه و عراق، پاسخ اعتماد اسکوچیچ را بدهد. شاید در جام جهانی قطر، امیر عابدزاده شبیه‌ترین شخص به کسپر اشمایکل باشد که خاطرات پدرش (پیتر اشمایکل افسانه‌ای) را برای قرمز و سفیدهای دانمارک بازسازی می‌کرد. عابدزاده کوچک همان‌طور که در این سال‌ها همواره با رفتار حرفه‌ای و پشتکارش یک دروازه‌بان دوم مطمئن برای ما بوده، می‌تواند از این به بعد حتی یک شماره یک قابل اتکا برای‌مان باشد؛ شماره یکی برای نسلی که از تماشای اعجاز عابدزاده پدر در تیم ملی محروم بوده.

گزارش روز

ناصر قراگزلو

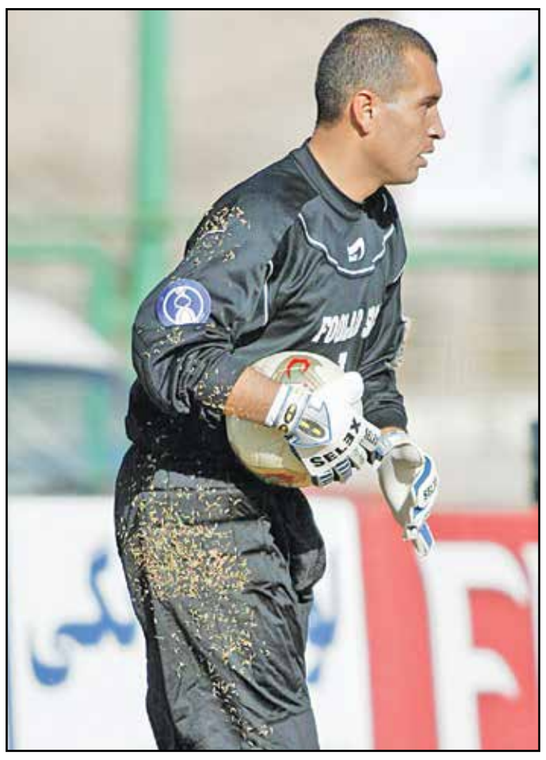

آرمناک: عابدزاده و حجازی بهترین دروازه‌بان‌های ایران بودند

امیدوارم امیر شبیه به احمدرضا شود

آرمناک پطروسیان نامی آشنا برای فوتبال دوستان ایرانی است. دروازه‌بان ارمنستانی که سال‌ها در تیم ذوب آهن و سپاهان درخشید و با طلایی پوشان اصفهانی، افتخاراتی را کسب کرد. او بدون اغراق، یکی از بهترین دروازه‌بانان خارجی بود که به فوتبال ایران آمد و با عملکردش، زمینه رقابت بیشتر و بالا رفتن سطح کیفی لیگ را ایجاد کرد. با او و برای دقایقی به صحبت پرداختیم که می‌خوانید:

تیم ملی ایران موفق شد سه هفته قبل از پایان رقابت‌های مرحله گروهی به جام جهانی قطر صعود کند. دیدارهای ایران را دنبال می‌کردند؟

در ابتدا، به مردم ایران، بازیکنان و کادر فنی تیم ملی تبریک می‌گویم که سهمیه جام جهانی ۲۰۲۲ قطر را با شایستگی کسب کردند و زمینه حضورشان را در بهترین فوتبال جهان مهیا ساختند. ایران به یکی از قدرت‌های اصلی و درجه یک فوتبال آسیا تبدیل شده و به همین دلیل، انتظار می‌رفت که تیم ایران با قدرت به جام جهانی صعود کند. من هم از حضور تیم ملی ایران در جام جهانی خوشحال شدم چون سال‌ها در ایران بازی کردم و خاطرات زیادی از آن دوران دارم.

به نظرتان ایران در ششمین حضورش در جام‌جهانی می‌تواند به دور دوم صعود کند؟

شما تیم خوبی دارید. تیمی که در آن بازیکنان قدرتمند داخلی به همراه لژیونرهای خوبی حضور دارند. وقتی تیمی چند هفته زودتر از پایان مسابقات صعودش را قطعی کرده، حتماً تیم قدرتمندی است. همه تیم‌هایی که به جام جهانی می‌روند، درصدد آن هستند که به دور دوم و مراحل بعدی صعود کنند. حضور در مراحل حذفی به این بستگی دارد که چطور برنامه‌ریزی داشته باشید و با چه تیم‌هایی بازی تدارکاتی انجام بدهید. قطعاً بازی با تیم‌های خوب و قوی می‌تواند ایران را در شرایط آمادگی قرار دهد. با این رویه می‌توانید به کسب نتایج خوب در جام جهانی امیدوار شوید.

در رابطه با حضور امیر عابدزاده درون دروازه تیم ملی چه نظری دارید؟

زمانی که خودم در ایران دروازه‌بانی می‌کردم، احمدرضا بهترین دروازه‌بان ایران بود و به نظرم بهترین گلر آسیا به شمار می‌رفت. با شناختی که از او و مرحوم ناصر حجازی دارم، معتقدم این دو دروازه‌بان بهترین گلرهای تاریخ ایران هستند اما اگر پسر احمدرضا شبیه به خودش باشد، حتماً دروازه‌بان بزرگی می‌شود.

در مورد عملکرد علیرضا بیرانوند و دیگر دروازه‌بان‌های ایرانی در فوتبال اروپا چه نظری دارید؟

شناخت من از آنها زیاد نیست. به همین دلیل خیلی دقیق نمی‌توانم در رابطه با آنها نظر بدهم.

شما در سپاهان بازی کردید و همبازی‌تان محرم نوید کیا حالا سرمربی این تیم شده است. آیا نتایج این تیم را دنبال می‌کنید؟ اگر جواب‌تان مثبت است، چرا محرم در این فصل نتوانسته نتایج خوبی بگیرد؟

بله نتایج را دنبال می‌کنم. فصل قبل که سپاهان خیلی خوب کار کرد و حتی تا آخرین هفته در رقابت فشرده با پرسپولیس برای قهرمانی قرار داشت اما امسال نمی‌دانم دقیقاً چه اتفاقی افتاده که سپاهان چند باخت بد را متحمل شد.

شایعه شده بود نوید کیا هم استعفا کرده. این موضوع را شنیدی؟

در رابطه با شایعه استعفای محرم باید بگویم بالاخره وقتی تیمی چند بازی را ببازد، یا مربی را برکنار می‌کنند یا آن مربی خودش به‌دلیل فشاری که تحمل می‌کند، به سمت استعفا می‌رود. این امری طبیعی است. امید وارم سپاهان و ذوب آهن موفق باشند چون خودم سال‌ها در اصفهان بودم و حالا هم اخبار این دو تیم را دنبال می‌کنم.

شما با محرم دوستی نزدیکی دارید. آیا از زمانی که سرمربی شده، تماسی نداشتید؟ مشاوره‌ای از شما نگرفته؟

نه محرم با من تماسی نگرفته است.

امسال چه تیم‌هایی را مدعی قهرمانی لیگ ایران می‌دانید؟

فکر می‌کنم پرسپولیس، استقلال و البته سپاهان مدعیان اصلی قهرمانی باشند. سایر تیم‌ها چندان عملکرد درخشانی نداشتند. این نظر من است.

حرف دیگری باقی مانده؟

آرزو می‌کنم سپاهان قهرمان لیگ ایران شود و تیم ملی کشورمان هم نمایشی خوب و قدرتمندانه در جام جهانی قطر داشته باشد تا مردم ایران با نمایش‌های فوتبالی شاد شوند.

کاریکاتور

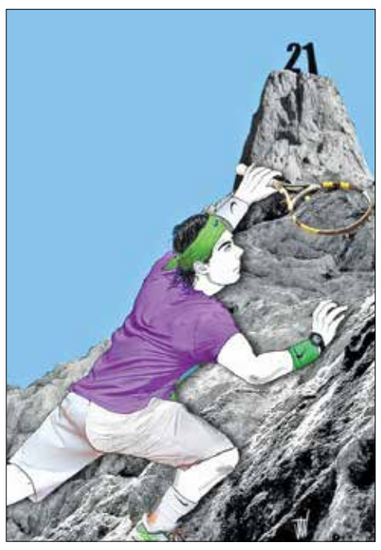

روزنامه مارکا، فتح اوین استرالیا توسط نادال بعد از مصدومیت شدیدش را به فتح یک قله تشبیه کرده است.

درچنین روزی

هفت سال پیش در چنین روزی روزنامه ایران ورزشی تیتر نخست خود را به برد استقلال برابر سپاهان اختصاص داده بود که با گل امید ابراهیمی به دست آمده بود: «زنده باد امید» اما یادآوری یک خاطره در صفحه ۷ روزنامه می‌تواند جالب باشد؛ چراکه همین دیروز رافائل نادال با پیروزی برابر حریفش مدودف به مقام قهرمانی بازی‌های اوپن استرالیا رسید. در سال ۹۸ در همین روز فینالیست‌های اوپن استرالیا مشخص شدند: اندی ماری و نوواک جوکوویچ. ماری در یک هشتم نهایی همین مسابقات نادال را شکست داده بود. او که توماس بردیچ را در یک بازی چهارستی و پرحاشیه با نتایج ۷-۶، ۶-صفر، ۶-۳ و ۷-۵ شکست داد، برای چهارمین بار به فینال اوپن استرالیا راه پیدا کرده بود و در آستانه نخستین قهرمانی‌اش در گرند اسلم‌ها از زمان پایان دادن به انتظار ۸۰ ساله بریتانیایی‌ها برای فتح ویمبلدون در سال ۲۰۱۳ قرار گرفت. برای مطالعه این خبر و دیگر مطالب روزنامه به آرشیو ایران ورزشی مراجعه کنید.

تمرینات ویژه الاهلی برای کرونایی‌های تیم ملی

مثبت اعلام شدن تست‌های کرونای احمد نوراللهی و مهدی قایدی، علاوه بر تیم ملی کشورمان و دراگان اسکوچیچ، برای باشگاه الاهلی امارات هم دردسرساز شده است چون دو بازیکن کلیدی خود را برای مدت قابل ملاحظه‌ای در قرنطینه می‌بیند و کاملا بدیهی است این دو نفر از شرایط جسمانی مناسب فاصله خواهند گرفت. نوراللهی و قایدی تا زمانی که تست آنها منفی نشود، اجازه خروج از کشور را ندارند و پس از آن هم نمی‌توانند در شرایط مسابقه قرار داشته باشند. به همین دلیل باشگاه الاهلی تمرینات ویژه‌ای را برای این دو نفر در نظر گرفته که بلافاصله پس از ورودشان به دبی اجرا خواهد شد. ملی‌پوشان ایرانی الاهلی در اختیار کادر پزشکی و بدنسازی باشگاه قرار می‌گیرند تا علاوه بر معاینات دقیق، یک برنامه تغذیه ویژه هم برایشان منظور شود و با تمرینات بدنسازی منظم شرایط مناسبی جهت حضور مجدد در کارهای تاکتیکی تیم پیدا کنند. البته اماراتی‌ها از یک جهت هم شانس آوردند چون اگر نوراللهی و قایدی کرونا نداشتند، قطعا قدرت تیم ملی ایران در بازی با امارات به مراتب افزایش پیدا می‌کرد.

مایلی کهن؛ تنها مربی بازنده به امارات

تیم ملی فوتبال کشورمان در حالی به مصاف امارات خواهد رفت که اگرچه این بازی تأثیری در صعود ایران به جام جهانی ندارد و از این بابت کاملاً تشریفاتی محسوب می‌شود ولی از جهت رتبه مادر گروه فوق‌العاده حائز اهمیت است چون کره جنوبی منتظر کوچک‌ترین لغزش ایران است تا بتواند صدر جدول را مال خود کند و تحت عنوان تیم اول راهی قطر شود. سابقه رویارویی ایران و امارات به بالغ بر ۴۰ سال باز می‌گردد و دو تیم اولین بار تابستان سال ۱۳۵۹ به مصاف یکدیگر رفتند. در تمام این سال‌ها امارات فقط یک بار و آن هم در تابستان سال ۱۳۷۶ موفق به شکست دادن تیم ملی ایران شد و در سایر دیدارها یا شکست خورده و یا مسابقه با تساوی به اتمام رسیده است. ما در تابستان ۷۶ طی یک مسابقه دوستانه با نتیجه عجیب سه بر یک مغلوب امارات شدیم و حمید استیلی تنها گل ایران را به ثمر رساند. در آن مسابقه محمد مایلی کهن هدایت تیم ملی کشورمان را بر عهده داشت. پس از همان بازی بود که مرحله نهایی پیکارهای انتخابی جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه آغاز شد.

درخواست نماینده مجلس از صدا و سیما:

فردوسی‌پور و برنامه ۹۰ را برگردانید

نماینده مردم اردبیل در مجلس خطاب به رئیس صداوسیما گفت: لازم است تدابیری اتخاذ شود تا عادل فردوسی‌پور به برنامه نود بازگردد.

حجت‌الاسلام سیدکاظم موسوی در جلسه علنی امروز (یکشنبه ۱۰ بهمن‌ماه) مجلس شورای اسلامی اظهار داشت: صعود تیم ملی فوتبال ایران به جام جهانی را تبریک می‌گویم و از بازیکنان تیم ملی تشکر می‌کنم که شور و شعف در بین مردم ایجاد کردند.

وی بیان کرد: بنده طی چند روز گذشته در خدمت مردم بودم و یکی از بحث‌هایی که آنان مطرح کردند، این بود که عادل فردوسی‌پور مجری جوان و قوی صداوسیما به برنامه نود بازگردد.

نماینده مردم اردبیل در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: ما که برای حل مشکلات مردم کاری نکردیم، حداقل یکی از خواسته‌های جوانان را می‌توانیم انجام دهیم. کاری ندارم که چه حاشیه‌هایی در این زمینه وجود داشته اما باید بگویم در این دنیا همه حاشیه دارند و معصوم نیستند.

موسوی خطاب به رئیس سازمان صداوسیما گفت: لازم است تدابیری اتخاذ شود تا عادل فردوسی‌پور به برنامه نود بازگردد تا جوانان پای تلویزیون بنشینند و از برنامه‌های خوب و قوی این مجری استفاده کنند.

طنزیم

هومن جعفری

فرق دوبی با مغازه موبایل فروشی اصغر آقا

فوتبال به جایی رسیده که پول می‌دهند رونالدو برود دوبی، چند روز یا چند ساعت آنجا بماند، یک پول قلمبه به جیب بزند و دست آخر هم یک تبلیغ خفن برای امن بودنش انجام بدهد و برگردد خانه خودش!

در ایران هم البته فوتبال داریم که مشخصاتش به مشخصات فوتبال جهان نمی‌خورد اما ناچاریم تحمل کنیم! اینجا هم البته بازیکنان را به کبابی و مبل فروشی و موبایل فروشی و لباس فروشی می‌بریم تا برای صاحب کار و کسب تبلیغ کنند. تفاوت بین رونالدو که به دوبی می‌آید تا برای کار و کسب آنها تبلیغ کند و پول به جیب بزند با تفاوت بازیکنان ما که به موبایل فروشی اصغر آقا غشغشه می‌روند تا یک عدد گوشی بگیرند و برای فالوورهای خود لایو در کنند که بیایید اینجا گوشی بخرید، در هزار تا چیز است. یکی قواره فوتبالی که در آن بزرگ شده‌اند و دومی قواره باشگاهی که در آن بازی می‌کنند و سومی که از همه مهمتر است، قواره شخصی خودشان!

آقا اصلاً ولش کن! سری که درد نمی‌کند را چرا دستمال ببندیم؟!

تیم خلیل‌زاده به دنبال ستاره تیم ملی الجزایر

در حالی که رسانه‌های عربستانی بافتیمبی گومیس مهاجم سابق الهلال را نزدیک‌ترین گزینه به باشگاه الریان می‌دانند، روزنامه العرب قطر مدعی شده این باشگاه در حال مذاکره با یوسف بلایلی مهاجم تیم ملی الجزایر و بازیکن سابق باشگاه قطر است که بعد از مذاکره با باشگاه الرجای مراکش پیشنهاد الریان را دریافت کرده و جذب این بازیکن دستاورد ارزشمندی برای این باشگاه قطری خواهد بود. یاران خلیل‌زاده با وجود جذب بازیکنان گرانقیمتی مثل خامس رودریگز کلمبیایی و انزونزی فرانسوی همچنان با مشکل گل‌زنی مواجه هستند و عملکرد موفقی در فصل جاری رقابت‌های لیگ قطر نداشته‌اند.